

Ógvusligur fýrverksskaði á nýggjárinum:

FEKK 20 PENTUR I MUNNNIN

- Tað var ikki, fyrr enn vit sótu í bilinum á veg á skaðastovuna, at eg føldi við tunguni, at eitt stórt hol var har, sum framtenninar høvdu sitið, og nú gjørdist eg ógvuliga ólukkulig. Tað føldist næstan, sum um allur yvirmunnurin var burtur, sigur 16 ára gamla, Anna Petra Petersen, ið varð rakt av álvarsomum fýrverksskaða á nýggjárinum, sum kostaði henni tilsamans 24 pentur

Vilmund Jacobsen

Tað er nýggjársaftan, og tað stóra brakið er mest sum liðugt. Kokkan er farin væl av midnátt og nærkast nú 00.30. Fólk, sum búgva á Heimasta Horni í Havn og hava verið úti og skotið fýrverk, eru so smátt farin innaftur.

Men, ikki øll.

16 ára gamla, Anna Petra Petersen, er saman við mammu síni Mary og systkjum á Heimasta Horni og vitjar ommu og abba, og her halda tey nýggjár.

Familjan býr annars á Sandi, men nú pápin er burtur, hava tey valt at halda nýggjár í Havn.

- Mamma mín og eg eru framvegis úti, og tað eru nøkur onnur eisini. Eg sigi við mammu, at eg fari inn nú. Men, júst tá rópa nøkur ung á meg og biðja meg koma at hyggja eftir einum fýrverki, sum tey fara at skjóta.

Anna Petra Petersen sigur, at hóast hetta fýrverkið var úr einum barnapakka, flutti hon seg rímliga langt burtur. Júst hetta fýrverkið hevur bara eitt skot, og tá tað er farið væl upp í luftina, brestir tað sum ein rakett.

- Eg hevði hundin hjá okkum Pixi hjá mær. Hann verður garrvillur og fer at goygja, tá fýrverk verður skotið, og hann rennur aftan á fýrverki. Tí helt eg meg einar 10 metrar burtur við hundinum, setti meg niður at huka og kela hundin, so hann skuldi gerast róligur.

Og tá var tað, at Anna Petra Petersen var so óheppin at verða rakt beint í munnin av fýrverki við miklari ferð.

- Eg sá, at viðkomandi, sum setti eld í fýrverkið, kom rennandi móti mær, og so hendi tað, sigur hon.

Uttan at hin 16 ára gamla gentan varnaðist tað, stakk sjálv brestperlan seg við miklari ferð út ígjøgnum síðuna á fýrverkinum og rakti hana beint í munnin.

Lukkutið brast perlan ikki, fyrr enn hon fyrst hevði brotið tvær tenn út úr munninum á ungu gent-

Harði bresturin reiv tvær framtenn heilar úr munninum og gjørdi so stóran skaða, at Anna Petra Petersen fekk 20 pentur inni í munninum

uni, hevði gjørt stóran skaða inni í munninum og hevði skrætt yvrvørrina nakrar sentimetrar upp ímóti nøsini vinstrumegin.

Blóðið fossaði

Men, hesa løtu ánaði Anna Petra

Petersen ikki, hvønn skaða hon hevði fingið, og hon visti heldur ikki, at henni vantaði tvær framtenn í munninum.

Alt hendi so brádliga.

- Eg eri rættiliga vis í, at fýrverkið ikki koppaði, men skeyt seg út í

gjøgnum síðuna á húsanum. Tað søgdu eisini onnur, sum vóru har. Seinni havi eg frætt, at eisini onnur hava havt somu uppliving við sama fýrverki, tó uttan at skaðin gjørdist so ógvusligur, sigur hon.

Mamma Onnu Petru og onnur,

sum vóru har, sóu, at fýrverkið brast longur burturi millum nakrar bilar.

- Eg fór púasta í sjokk, tó at eg í fyrstu syfti ikki visti, hvussu álvarsligur skaðin var. Tað fyrsta, eg føldi, var ein óbehagiligan hita undir nøsini. Eg sá eisini álvarsliga andlitsbráðið á gentu, sum var mær nærmast í hesi løtu. Í myrkrinum lýsti hon upp í andlitið á mær, og eg sá, at hon síðan vendi sær burtur. Nú kom róp í, at Anna Petra bløðir, og onkur rópti: "Ring 112..."

Og nú fossaði blóðið úr andlitinum á gentuni.

Fylgdu blóðslóðini

Mamman, sum hevði staðið nakrar metrar burturi, tók nú sitt turriklæði, so dóttirin kundi halda tað undir bløðandi andlitinum, og hin 16 ára gamla sigur, at hon føldi, at turriklæðið gjørdist tyngri og tyngri av blóði.

- Gubbi mín, sum eisini var her, fór nú eftir bilinum og koyrði meg og mammu á skaðastovuna á Landssjúkrahúsinum. Tað var ikki, fyrr enn vit sótu í bilinum, at eg føldi við tunguni, at eitt stórt hol var har, sum framtenninar høvdu sitið, og nú gjørdist eg ógvuliga ólukkulig. Tað føldist næstan, sum um allur yvirmunnurin var burtur, sigur Anna Petra Petersen álvarsom.

Hóast tað nú var gingið upp fyri henni, at hon hevði fingið stóran skaða í munn og yvirvørr, var tankin kortini, at tað, sum kann seymast, helst verður frískt aftur einaferð, men verri er við tonnunum.

Tá tað var greitt, at Onnu Petru Petersen vantaði tvær framtenn, ringdi mamman beinanvegin til systir og svigarinna, sum eisini vóru á Heimasta Horni, og bað tær fara út um at leita eftir tonnunum.

Úti í túninum var kavi, og tað kann ongantíð vera lætt at finna hvítar tenn í hvítum kava.

Mary Petersen sigur, at við eitt nú at fylgja blóðslóðini eydnaðist